

תפילות בבית העלמין - נוסח ספרדי

תפילות אלו נאמרות בכל עליה לקבר, כגון: שבעה, שלושים ויום השנה.

אם לא היה בבית העלמין 30 יום יאמר:

"אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מכלל חיים בתוספת מחיה מתים ברחמים רבים סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים ברוח אתה אדני אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין וזן אתכם בדין וכלל אתכם בדין והמית אתכם בדין ויודע מספר כלכם והוא עתיד להחיותכם ולקיים אתכם בדין ברוח אתה אדני מחיה המתים".

כשמגיע לקבר ישים יד שמאל ויאמר:

"ונתן אדני תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוח וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ובנו ממך תרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם ונקרא לך גדר פרח משבב נתיבות לשבת. תשכב בשלום ותישן בשלום עד בא מנחם משמיע שלום".

ויש מוסיפים:

"יהי רצון שתהא מנוחתו של פלוני בן פלוני בכבוד וזכותו יעמוד לי".

ונוהגים לומר 7 מזמורי תהילים שהם:

פרק ל"ג:

"רננו צדיקים באדני לישרים נאווה תהלה: הודו לאדני בכבוד בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר קדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר אדני וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד אדנימלאה הארץ: בדבר אדני שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: כנס כנף מי הים נתן באוצרות תהומות: ייראו מאדני כל הארץ ממנו יגורו כל ישרי תבל: כי הוא אומר ויהי הוא צוה ויעמד: אדני הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: עצת אדני לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר אדני אלהיו העם בחר לנחלה לו: משמים הביט אדני ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל ישרי הארץ: היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל גבור לא יציל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: הנה עין אדני אל יראוי למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשים ולחיותם ברעב: נפשנו חתה לאדני עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך אדני עלינו פאשר יחלנו לך".

פרק ט"ז:

"מכתם לך שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת לאדני אדני אתה טובתי בל עליה: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: אדני מנת חלקי וכוסי אתה תומיה גורלי: תבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: אברך את אדני אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי אדני לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישפן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסדך לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינה נצח".

פרק י"ז:

"תפלה לך שמועה אדני צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: בתנת לבי פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר שפתי אני שמרתי ארחות פריץ: תמך אשרי במעגלותיה בל נמוטו פעמי: אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינה: שמרני כאישון בת עין בצל פניך תסתירני: מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי: חלכמו סגרו פימו דברו בגאות: אשרינו עתה סבבנו עיניהם ישיתו לגטות בארץ: דמינו פאריה יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים: קומה אדני קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבה: ממתי ידך אדני ממתי מחדל חלקם בחיים וצפונה תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרים

לעולליהם: אני בצדק אחזה פניה אשבעה בהקריץ תמונתה".

פרק ע"ב:

"לשלמה אלהים משפטיה למלך תן וצדקתה לבן מלך: זיון עמה בצדק וענייה במשפט: ישאו הרים שלום לעם ונגבעות בצדקה: ישפט עניי עם יושיע לבני אביו וידכא עושה: ויראה עם שמש ולפני ירח דור דורים: ירד כמטר על גז כרביבים זרויה ארץ: יפרח בנימו צדיק ורב שלום עד בלי ירח: וירך מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: לפניו יקרעו צינים ואביו עפר ילחכו: מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו: וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו: פי יציל אביו משוע ועני ואין עזר לו: יחס על דל ואביו ונפשות אביונים יושיע: מתוך ומתמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו: ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכהו: זה פסת בר בארץ בראש הרים ירעש פלבנון פרו ויציצו מעיר כעשב הארץ: זה שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו בו כל גוים ואשרוהו: ברוך אדני אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: פלו תפלות דוד בן ישי".

פרק צ"א:

"ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר לאדני מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: פי הוא יצילה מפח קושי מדבר הוות: באברתו יסוף לה ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יחלה מקטב נשוד צהרים: יפל מצדה אלה ורובה מימינה אליה לא יגש: רק בעיניה תביט ושלמת רשעים תראה: פי אתה אדני מחסי עליון שמת מעונה: לא תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב באהלה: פי מלאכיו יצוה לה לשמרך בכל דרכיה: על כפנים ישאוהו פן תגף באבן רגלה: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותניו: פי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו פי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארץ ימים אשביעהו ואראהו בישועתי".

פרק ק"ד:

"ברכי נפשי את אדני אדני אלהי גדלת מאד הוד וקדר לבשת: עטה אור פשלמה נוטה שמים פריעה: המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלה על כנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתי אש להט: יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: תהום פלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: מן גערתה נוסו מן קול רעמה תפזון: יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון בל ישבון לכסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיה משבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא להם מן הארץ: וינו ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי אדני ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם אפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: תשת חשה ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירצו: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב: מה רבו מעשיה אדני פלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה: זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות: שם אגיות יהלכון ויתן זה יצרת לשחק בו: פלם אליה ישברון לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקטון תפתח ידה ישבעו טוב: מסתיר פניה ויהלון תסף רוחם יגועו ואל עפרם ישונו: תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: זה כבוד אדני לעולם ישמח אדני במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשריה לאדני בחיי אומרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח באדני: יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את אדני הללו יה".

פרק ק"ל:

"שיר המעלות ממעמקים קראתיך אדני: אדני שמעה בקולי תהינה אזניה קשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: פי עמה הסליחה למען תנרא: קויתי אדני קויתה נפשי ולדברו הותלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל אדני פי עם אדני תקסד ותרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונתיו".

אחר כך אומרים אותיות שמו/ה הפרטי של המנוח/ה לפי הקטעים מתוך מזמור קי"ט:

וכן אותיות של המילה "נשמה" מתוך מזמור קי"ט:

"נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי:

נשבעתי ואקנמה לשמר משפטי צדקה:

נעניתי עד מאד אדני חניני כדברך:

נדבות פי רצה נא אדני ומשפטי למדני:

נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי:

נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי:

נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה:

נטייתי לבי לעשות חקייך לעולם עקב."

"שירים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי:

שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:

שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:

שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה:

שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:

שברתי לישועתך אדני ומצותיך עשיתי:

שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד:

שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגידה."

"מה אהבתי תורתך כל היום שיחתי:

מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי:

מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:

מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרת:

מכל ארח רע פלאתי רגלי למען אשמר דברך:

ממשפטיך לא סרתי כי אמה הורתני:

מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי:

מפקודיך אתבונן על פן שנאתי כל ארח שקר."

"הורני אדני דרך חקיך ואצרנה עקב:

הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב:

הדריכני בנתיב מצותיך כי בו תפצתי:

הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע:

העבר עיני מראות שוא בדרכך חניני:

הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:

העבר תרפתי אשר נגרת כי משפטיך טובים:

הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חניני."

לאחר מכן אומרים קדיש (ובלבד שיש מנין):

קדיש יתום / יהא שלמא

האבלים: יתגדל ויתקדש שמה רבא.

הקהל: אמן.

האבלים: בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח שרקנה, ויקרב משיחה.

הקהל: אמן.

האבלים: **בְּחַיִּיכֹן וּבְיֹמֵיכֹן וּבְחַיֵּי דָכָל בַּיַּת יִשְׂרָאֵל, בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיף הוּא.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. וְשִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחְמַתָּא. דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשׁוֹבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרִיחַ וְהַצְּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **(פּוֹסְעִים שְׁלוֹשׁ פְּסִיעוֹת לֵאחֹר) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.**
הקהל: **אָמֵן.**

יש אומרים אותיות שמו/ה הפרטי של המנוחה/ה לפי הקטעים מתוך המשניות:

פרקי משניות לפי שם

לאחר מכן אומרים קדיש (ובלבד שיש מנין):
קדיש על ישראל / דרבנן
האבלים: **יְתַגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ, וַיַּמְלִיף מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **בְּחַיִּיכֹן וּבְיֹמֵיכֹן וּבְחַיֵּי דָכָל בַּיַּת יִשְׂרָאֵל, בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיף הוּא.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחְמַתָּא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְעַסְקִין בְּאוּרִיחָא קְדֻשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא קְדִין וְדִי בְּכָל אֶתְר וְאַתְר. יְהִי לָנוּ וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנּוּא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשׁוֹבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרִיחַ וְהַצְּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.**
הקהל: **אָמֵן.**
האבלים: **(פּוֹסְעִים שְׁלוֹשׁ פְּסִיעוֹת לֵאחֹר) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.**
הקהל: **אָמֵן.**

לאחר מכן אומרים תפילת השכבה (טוב ומועיל יותר לנשמת המת לומר השכבה זו בקיצור):
"הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיִּתְמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשִׁי, רוּחַ וּגְשָׁמָה שְׁל (פב"פ). רוּחַ אֲדִנְיָתְנִיחוּנוּ (לאשה - תְּנִיחוּנָה) בְּגוֹ עֵדוֹן".

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו:

אֵיִה אֱלֹהֵיהֶם, יוֹדַע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם-עֲבֹדֵיךָ הַשְּׁפוּדָּה: וְאוֹמֵר: כִּי-דָרַשׁ דְּמַיִם אוֹתָם זָכַר, לֹא-שָׁכַח צַעֲקַת עֲבֹדָיו: וְאוֹמֵר: יְדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גֵוִיֹת, מִחֵץ רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה, עַל-כֵּן יָרִים רֹאשׁ".

בקשת פרידה

יש שאומרים לאחר "אב הרחמים" ומסיימים בבקשת הפרדה:

"שְׁלוֹם עֲלֵיכֶן, נְשָׁמוֹת טְהוֹרוֹת, נְאֻלְצוֹת מִזֵּיו יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת: הִנְנִי הוֹלֵךְ לְדַרְכֵי וְנִפְשֵׁי אֶת אֲדוֹנֵיכֶרְכִי. וְלֹאֵל חַי תְּפִלְתִּי, יִשְׁמַר בִּי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי. יִשְׁמַע עֲתִירַת דוֹרְשָׁיו. יִרְבֶּה כְבוֹד שְׁלֵמִיו. וְכֵן נוּחַו יִשְׂרָאֵל נוּחַו, עַד יַעֲרָה עֲלֵיכֶם רוּחַ מְמָרוֹם וְיֹאמֶר שׁוֹכֵן מְרוֹם אֲדוֹן הַחַיִּים: עֲמְדוּ יִשְׂרָאֵל וְשׁוּבוּ לְחַיִּים. וְאֲזַ תְּקִיצוּ וְתִרְנְנוּ וְתִקְוִמוּ וְתִתְקִיוּ. וְאֲנִינְנוּ נִפְנֵס לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. עַד אֲשֶׁר יִקְרַב הַלּוֹם צִיר נְאֻמוֹ, מִשִּׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְהַשִּׁיב לֵב-אֲבוֹת עַל בְּנֵים וְלֵב-בְּנֵים עַל-אֲבוֹתָם, וְצִדֵק יִהְיֶה לְפָנֵינוּ, וְנִהְלֵל וְנִשְׁבַּח לְאֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה גְדוּלוֹת עַד-אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד-אֵין מִסְפָּר. הוּא הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַגְּבוּר, מִחַיָּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ. בְּרוּךְ הוּא, מִחַיָּה הַמֵּתִים. בְּלַע הַמָּוֹת לְנִצְחָ וּמִחָה אֲדוֹנֵי אֱלֹהִים דְּמַעָה מֵעַל כָּל-פָּנִים, וְתִרְפַּת עִמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאֶרֶץ, כִּי אֲדוֹנֵי דְבָר".